

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

12 kwietnia

№ 38.

Rok 1923.

Treść:	249. Ustawa z dnia 16 marca 1923 r. w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą	388
	250. Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o języku urzędowym w sądownictwie i notariacie w województwach: poznańskim i pomorskim	388
	251. Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	389
	252. Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej	389
	253. Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. o pierwszym dodatkowym prowizorium budżetowym za czas od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 1923 r.	389
	254. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego i Banku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.	390
	255. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej kompetencji b. ministrów pruskich w zakresie pośrednictwa pracy na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego	391
	256. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 r. w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich	391
	257. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie rozłożenia unifikacji wyrobów tytoniowych na stopniowe okresy	393
	258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Cel na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.	394
	259. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych	395
	260. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	396
	261. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	397
	262. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	398
	263. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia wykładnika przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego do potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w drugim kwartale roku podatkowego 1923	398
	264. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 28 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych	399
	265. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie dodatków drożdżnianych do rent, zapewnionych ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.	401
	266. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 marca 1921 r. o udzielaniu zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem	401
	267. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim	402

249.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 16 marca 1923 r.

w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą.

Art. 1. Rada Ministrów władna jest ustalić listę, obejmującą najwyżej trzysta czterdzieści (340) osób, przebywających w Polsce, które będą wydane Rosji i Ukrainie przy równoczesnym wydaniu przez rządy Rosji i Ukrainy osób, przebywających w Rosji (łącznie z Białorusią) i Ukrainie, których listę i liczbę ustali Rada Ministrów.

Art. 2. Rada Ministrów określi warunki powyższej wymiany i wyda zarządzenia, zmierzające do jej wykonania. W szczególności może także postanowić, że postępowanie sądowe, administracyjne, dyscyplinarne lub inne pozasądowe wszczęte przeciw osobom, przeznaczonym do wymiany, jakoteż wykonanie kar względem tych osób ma być przez właściwe władze (sądy) zawieszona.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

250.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 24 marca 1923 r.

w przedmiocie przepisów tymczasowych o języku urzędowym w sądownictwie i notariacie w województwach: poznańskim i pomorskiem.

Art. 1. Językiem urzędowym w sądownictwie i notariacie jest język polski.

Przepisy o języku urzędowym w sądownictwie i notariacie, obowiązujące w województwach: poznańskim i pomorskiem przed dniem 1 stycznia 1920 r. pozostają w mocy z tą zmianą, że w miejsce języka niemieckiego wchodzi język polski.

Art. 2. W stosunku do osób, których językiem ojczystym jest język niemiecki, z wyjątkiem adwokatów i innych osób, występujących w charak-

terze urzędowym, ma zastosowanie przepis artykułu 1 ze zmianami, zawartymi w następujących artykułach.

Art. 3. Każdemu, którego językiem ojczystym jest język niemiecki, wolno będzie zwracać się w tym języku do sądu i urzędników sądowych tak ustnie, jak i na piśmie.

Oświadczenie się za językiem niemieckim, jako ojczystym, jest dla sądu i urzędników sądowych wiążące.

Jednakże do podań o wpisy do księgi wieczystej i do rejestrów, utrzymywanych przy sądach, tudzież do zezwoleń na wpisy do księgi wieczystej, składanych w języku niemieckim, winien być dołączony przekład na język polski, sporządzony przez zaprzysiężonego tłumacza.

Art. 4. Jeżeli przy rozprawie występuje osoba, nierozumiejąca języka polskiego, jako strona bez asystencji adwokata, przewodniczący przedstawia jej w języku niemieckim istotną treść rozprawy. Sąd może także przywołać tłumacza.

Art. 5. Do zastosowania § 179 niemieckiej ustawy o czynnościach dobrej woli oraz §§ 2244 i 2245 niemieckiego kodeksu cywilnego w brzmieniu zmienionem art. 1 niniejszej ustawy, wystarcza oświadczenie stron interesowanych, względnie spadkodawcy, że ich językiem ojczystym jest język niemiecki i że pragną w tym języku złożyć swoje oświadczenie.

Przepis § 179 niemieckiej ustawy o czynnościach dobrej woli w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu ma odpowiednie zastosowanie przy czynnościach, wymienionych w artykułach 53 i 84 pruskiej ustawy o czynnościach dobrej woli i przy umowach dziedziczenia.

Art. 6. Wszelkie dodatki do firm w języku niemieckim, których używanie łącznie z firmą ustawy przepisują, winny być zastąpione odpowiednimi dodatkami polskimi („Spółka Akcyjna”, „Spółka Akcyjno-Komandytowa”, „Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, „Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością, z ograniczoną odpowiedzialnością, z nieograniczonym obowiązkiem dopłaty”).

Zmiany, przewidziane w ustępie 1, winny być zgłoszone do rejestru handlowego pod rygorem kar porządkowych z § 14 Kodeksu Handlowego i § 160 niemieckiej ustawy o spółdzielniach. Firmy, które uczyniły zadość przepisowi art. 15 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej o języku urzędowym w sądownictwie i notariacie w b. dzielnicy pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 r. (Tygodnik urzędowy № 183 str. 412), wolne są od tego obowiązku.

Firmy handlowe o brzmieniu niemieckim mogą być zmienione na firmy o brzmieniu polskim.

Wniosków w myśl ustępu 2 nie uważa się za zmianę statutu, ani też za zmianę firmy, a wniosków w myśl ustępu 3 nie uważa się za zmianę firmy.

Art. 7. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r.